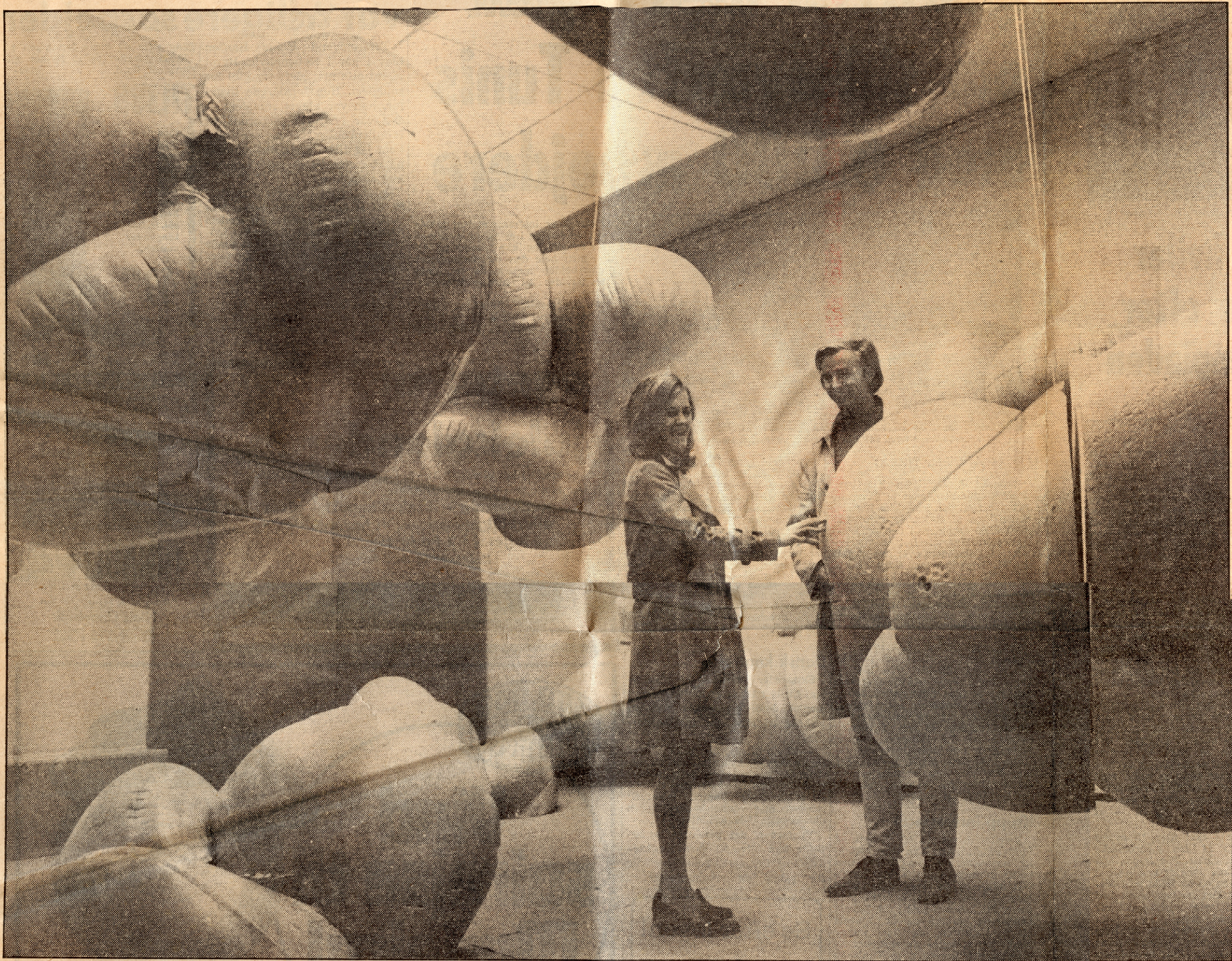

Her er fremtidens opholdsstue: Møbelfri og af plast-skum

Kommer fremtidens dagligstue til at se sådan ud? Susanne Ussing og Carsten Hoff midt i deres rumforsøg på Kunstnernes Efterårsudstilling. Statens Kunstfond har givet eksperimentet 5.000 kr.

Vi skal lære at opfatte et rum som musik

Af Henrik Sten Møller

Den første utydelige kontur af en revolution i arkitekturen skimtes på Kunstnernes Efterårsudstilling i Den Fries Udstillingsbygning. Her har to unge arkitekter Susanne Ussing og Carsten Hoff gennemført et rumforsøg af overbevisende og fascinerende karakter. Det er af Statens Kunstfond betænkt med 5.000 kr.

Samtidig har de nedbrudt nogle af de skrænker, hvis berettigelse i øjeblikket diskuteres voldsomt på Det kgl. Akademi for de Skønne Kunster. De har, som lærere på Akademiet, stillet sig på linie med eleverne: — Vi skelner ikke mellem lærer og elev, vi er selv i høj grad studerende, siger de.

Susanne Ussing og Carsten Hoff underviser på den nyudnævnte pro-

fessor, arkitekt Jørgen Selchus bygningskunstafdeling i polyurethanskum. De begyndte forleden dag, og et overraskende stort antal studerende har meldt sig på skum-holdet. Undervisningen er utraditionel, og det er første gang, det ny kunststof og dets muligheder kommer under arkitekt-behandling.

— Vi ved ikke meget mere end de studerende, men vi må sammen søge at få større viden. Vi ved, at de gamle kriterier ikke gælder længere. Vi ved også, at vores forsøg med rummet på Den Frie ikke er det eneste saliggørende, men vi har villet vise en facet af mange mulige i nye miljødannelse, siger Carsten Hoff.

Spørg ikke

De støbte skumformer sidder på væggene, hænger ned fra loftet og

ligger på gulvet. De udvider rummet i det uendelige og de runde former for én til at føle sig rolig og tryk. Det er et behageligt rum at være i.

— Vil man spørge, hvad vi vil med det? Vi vil ikke, at man skal spørge. Den fysiske verden påvirker mennesket. Ingen skal sætte sig ned og bryde sin hjerne med at finde ud af vores sjæleliv. Alt for meget glider over i den litterære kunstneriske retning mod en meget intellektuel holdning, siger Susanne Ussing. Man kan tage rumelementerne som musik. I dag dyrker arkitekterne de fir-kantede kasser. Vi vil vise noget andet — ikke mase os på for at påvirke andre mennesker med vore egne ret isolerede og temmelig ligegyldige problemer.

— Den æstetik, der dyrkes, har ikke relation til vore ønsker om at få det friere, få det mere åbent. Ver-

den er ikke rigtig, som den er nu. Ser vi på det store uopdyrkede område: hvornår befinder vi os godt, og hvornår befinder vi os skidt, vil vi hurtigt opdage, at der i dag ikke kan sættes lighedstegn mellem den på bjerget accepterede æstetik og de miljøer, hvor vi har det rart.

Forældet tro

— Troen på monumentet, som mange arkitekter dyrker, det personlige jeg i arkitekturen, er forældet, siger Hoff.

— Vi søger at leve os ind i en fremtid, en computer-verden. De fleste forestiller sig i dag elektroteknikken som noget umenneskeligt, men vi vil bruge den. Anvende den i den skabende proces, fortsætter Carsten Hoff. Fodrer vi computeren rigtigt, vil vi få tegneserier fra den,

af det miljø, vi arbejder med. Alle-rede om 10—15 år vil teknikken være så udviklet, at en række teknikere kan omsætte vore hensigter og programmere dem. Mens vi i dag er 10 dage om at lave en tegning, kan computeren levere den på 7 minutter.

— Indstillingen er naturligvis traditionelt den, at vi har vor lineal og trekant, og de har duet i så og så mange år, men nu har vi altså et nyt materiale, som kan noget andet, og så må vi lære hvordan, siger Susanne Ussing.

Møbelfrit

Fremtidsrummet, hvortil Adrian Bentzon nu komponerer musik, som spilles på bånd fra på lørdag, er støbt i skum på Ureformfabrikken i løbet af 26 timer og 13 minutter. Compu-

ter-landet er ikke æstetisk planlagt, elementerne kan indtage helt andre pladser og danne nye rum. Der er ikke tale om et møblement i et rum, heller ikke om nye tings tyranni eller om en ny-æstetik. Carsten Hoff og Susanne Ussing har fået øje på nye muligheder.

Det er det afgørende. De løber bevist med en trekvart vind. I et visionært eksperiment sidestiller de computeren med arkitektens bløde blyant. Samtidig berører de alvorlige problemer omkring vort miljø. Problemer, vi ikke kan komme uden om.

Den første opgave, de har stillet sammen med de studerende på Akademiet, er: Et møbelfrit opholdsrum. Noget helt nyt forsøges, og en dag laver computeren måske møbelfrie bysamfund til os af de kunstige skumstoffer.